

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 75.050/16
van 8 januari 2024

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, en het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage, wat betreft de omlopen voor motorvoertuigen en vaartuigen’

Op 7 december 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, en het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage, wat betreft de omlopen voor motorvoertuigen en vaartuigen’.

Het ontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 27 december 2023. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, wnd. kamervoorzitter, Elly VAN DE VELDE en Annelies D’ESPALLIER, staatsraden, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pieter AERTGEERTS, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 8 januari 2024.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit voorziet in een wijziging van titel II van het VLAREM¹ en het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 ‘houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage’ naar aanleiding van arrest nr. 249.746 van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 februari 2021.² In dat arrest oordeelde de afdeling Bestuursrechtspraak dat artikel 5.32.10.1, § 3, van titel II van het VLAREM het in artikel 1.2.1, § 2, van het DABM³ opgenomen *standstill*-beginsel schendt.

Het ontwerp wijzigt de indelingslijst vervat in bijlage 1 bij titel II van het VLAREM zodat tijdelijke omlopen vergunningsplichtig worden (artikel 2 van het ontwerp). Daarnaast worden de project-MER-bijlagen bij het voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 aangepast, zodat er een algemene MER-plicht komt voor permanente omlopen (artikelen 3 tot 5).

De Vlaamse minister, bevoegd voor de omgeving en de natuur, bepaalt de datum van inwerkingtreding van het te nemen besluit (artikel 8) en een overgangsregeling wordt uitgewerkt (artikelen 6 en 7).

RECHTSGROND

3. Het ontwerp zoekt blijkens de aanhef rechtsgrond in de artikelen 4.3.2, 5.4.1 en 5.4.3, van het DABM.

Artikel 4.3.2 van het DABM biedt rechtsgrond aan de artikelen 3 tot 5 van het ontwerp.

Artikel 5.4.1 van het DABM biedt rechtsgrond aan de artikelen 1 en 2 van het ontwerp.

Artikel 5.4.3, § 1, van het DABM biedt daarentegen geen rechtsgrond, aangezien de Vlaamse Regering met het ontwerp geen wijze bepaalt waarop de beste beschikbare technieken

¹ Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 ‘houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne’.

² RvS 8 februari 2021, nr. 249.746, vzw Aktiegroep Leefmilieu Kempen.

³ Decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’.

worden vastgesteld. Artikel 5.4.3, § 2 van het DABM geeft geen machtiging aan de Vlaamse Regering om verordenend op te treden en biedt dus evenmin rechtsgrond.

ALGEMENE OPMERKINGEN

4.1. In het voormelde arrest nr. 249.746 van 8 februari 2021 oordeelde de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, dat uit geen enkel dossierstuk bleek dat artikel 5.32.10.1, § 3, van titel II van het VLAREM getoetst werd aan het in artikel 1.2.1, § 2, van het DABM opgenomen *standstill*-beginsel. Artikel 5.32.10.1, § 3, van titel II van het VLAREM werd bijgevolg buiten toepassing gelaten op grond van artikel 159 van de Grondwet met de volgende overwegingen:

“17. Bij artikel 217 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 1999 tot wijziging van Vlarem II (Belgisch Staatsblad 31 maart 1999), wordt, met ingang van 1 mei 1999, een § 3 toegevoegd aan artikel 5.32.10.1 van Vlarem II:

‘Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning zijn de geluidsnormen, bedoeld in hoofdstuk 4.5, niet van toepassing op de inrichtingen bedoeld in § 1.

De exploitant treft de nodige maatregelen om de geluidsproductie aan de bron en de geluidsoverdracht naar de omgeving te beperken en vermeldt deze in een register. Ook de controle en de wijze van controle op de maatregelen wordt in het register vermeld. Naargelang van de omstandigheden en technologisch verantwoorde mogelijkheden volgens de huidige stand van de techniek wordt hierbij gebruik gemaakt van de oordeelkundige schikking van de geluidsbronnen, geluidsarme installaties, geluidsisolatie en/of absorptie en/of afscherming’.

Hoofdstuk 4.5 van Vlarem II handelt over de milieuvoorwaarden met betrekking tot de beheersing van de geluidshinder. De bepalingen van dat hoofdstuk bevatten onder meer geluidsnormen die bij de exploitatie van vergunningsplichtige inrichtingen moeten worden gerespecteerd en zijn in principe van toepassing op alle ingedeelde inrichtingen.

18. Deze toevoeging bij artikel 217 van het voornoemde besluit van de Vlaamse regering impliceert dat de tot 30 april 1999 algemeen geldende geluidsnormen van hoofdstuk 4.5 van Vlarem II vanaf de inwerkingtreding ervan principieel niet meer van toepassing zijn op omlopen voor motorvoertuigen. Hierdoor valt een in een reglementair besluit vastgelegde waarborg voor belanghebbenden, zoals de verzoekende partij, bij omlopen voor motorvoertuigen weg.

19. De sectorale milieuvoorwaarden van hoofdstuk 4.5 van Vlarem II zijn afdwingbare rechtsnormen waarmee de Vlaamse regering het haar in het te dezen toepasselijke artikel 20 van het milieuvergunningsdecreet opgedragen milieubeleid uitwerking geeft. De verzoekende partij vraagt om artikel 5.32.10.1, § 3, van Vlarem II dat de toepasselijkheid van die rechtsnormen opheft, te toetsen aan artikel 1.2.1, § 2, DABM en deze reglementaire bepaling op basis van die toetsing buiten toepassing te verklaren.

20. Het op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing laten van artikel 5.32.10.1, § 3, van Vlarem II impliceert dat op de vergunningsaanvraag van de vzw EG Events de sectorale milieuvoorwaarden van hoofdstuk 4.5 van Vlarem II moeten worden toegepast.

21. Artikel 1.2.1, § 2, DABM bepaalt:

‘Op basis van een afweging van de verschillende maatschappelijke activiteiten streeft het milieubeleid naar een hoog beschermingsniveau. Het berust onder meer op het voorzorgsbeginsel en het beginsel van preventief handelen, het

beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden, het standstill-beginsel en het beginsel dat de vervuiler betaalt’.

Het decretaal opgedragen milieubeleid dient aldus te streven naar een hoog beschermingsniveau na afweging van de verschillende maatschappelijke activiteiten en dient tevens te berusten op de opgesomde beginselen.

22. Het standstill-beginsel wordt in deze decretale bepaling in zijn spraakgebruikelijke betekenis gehanteerd. Het beginsel impliceert dat het door het bestaande milieubeleid bereikte beschermingsniveau niet meer kan afgebouwd worden. De hoogte van het na te streven hoger beschermingsniveau wordt in het toekomstige milieubeleid bepaald door middel van een afweging van de verschillende maatschappelijke activiteiten. De opname van het standstill-beginsel in het DABM verleent er een juridische waarde aan waardoor het door de uitvoerende macht en de lagere overheden in acht moet worden genomen en een toetsingsgrond vormt voor de bevoegde rechterlijke autoriteiten (*Parl.St.* VI.R. 1994-95, nr. 718/1, 24).

De toets aan de standstill-werking veronderstelt een vergelijking tussen de situatie van de grondwettelijk beschermde personen onder het nieuwe/toekomstige milieubeleid en onder het oude/huidige milieubeleid, waarbij het bestaande beschermingsniveau en het beschermingsniveau dat het nieuwe milieubeleid biedt, moet worden vergeleken.

De vergelijking kan en moet door het bestuur worden uitgevoerd onder het toezicht van de Raad van State. De Raad van State kan zelf niet elke mogelijke bijzondere situatie onderzoeken die kan voortkomen uit de vergelijking van de twee stelsels van milieurechtsregels.

Het is noodzakelijk dat het bestuur zich in het kader van de eerbiediging van de standstill-werking met voldoende kennis van zaken een oordeel kan vormen over het nieuwe milieubeleid en de gevolgen ervan en dat die oordeelsvorming van het bestuur op een door de Raad van State controleerbare wijze geschiedt.

23. Uit de publicatie in het Belgisch Staatsblad van het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 1999, het door de verzoekende partij aangehaalde advies L.28.637/3 van 7 januari 1999 van de afdeling wetgeving van de Raad van State die met betrekking tot een versoepeling van de toen bestaande milieunormen in artikel 5.32.10.2, § 4, van Vlarem II, heeft gesteld dat een verlaging van beschermingsniveau slechts verenigbaar met de Grondwet (artikel 23, derde lid, 4°) kan worden geacht, als daarvoor dwingende redenen zijn, noch uit enig ander stuk van het dossier blijkt dat de Vlaamse regering de toevoeging van § 3 in artikel 5.32.10.1 van Vlarem II heeft getoetst aan de luidens artikel 1.2.1, § 2, DABM te eerbiedigen standstill-werking van het te voeren milieubeleid en bijgevolg vanuit dat oogpunt met voldoende kennis van zaken een oordeel heeft gevormd voor het nieuwe milieubeleid en de gevolgen ervan. Alleszins is deze verplichte toetsing aan en oordeelsvorming in het licht van het standstill-beginsel door de verwerende partij niet op een door de Raad van State controleerbare wijze geschied.

24. Het eerste onderdeel van het vierde middel waar het aanvoert dat artikel 5.32.10.1, § 3, van Vlarem II het in artikel 1.2.1, § 2, DABM opgenomen standstill-beginsel schendt, is gegrond. Artikel 5.32.10.1, § 3, van Vlarem II moet daarom op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing worden gelaten. Op de vergunningsaanvraag van de vzw EG Events moeten bijgevolg de geluidsnormen, bedoeld in hoofdstuk 4.5 van Vlarem II worden toegepast.”

4.2. De wijzigingen doorgevoerd door het ontwerp moeten worden beoordeeld in het licht van artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet, waarin het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu wordt gewaarborgd, zoals uitgewerkt in artikel 1.2.1, § 2 van het DABM.

Artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet, dat het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu waarborgt, bevat een *standstill*-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van toepassing zijnde wetgeving, in aanzienlijke mate vermindert zonder redelijke verantwoording.⁴ De opname van het *standstill*-beginsel in artikel 1.2.1, § 2, van het DABM verleent er in die context een specifieke juridische waarde aan.⁵

De voormelde *standstill*-verplichting kan echter niet zo worden begrepen dat ze de bevoegde overheid zou verbieden wijzigingen aan te brengen aan de indelingslijst. Zij verbiedt enkel maatregelen te nemen die een aanzienlijke achteruitgang zouden betekenen van het bij artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet gewaarborgde recht, zonder dat daarvoor een redelijke verantwoording wordt gegeven. Zij ontfangt de bevoegde overheid evenwel niet de bevoegdheid om te oordelen hoe dat recht op de meest adequate wijze kan worden gewaarborgd.⁶

4.3. In het verslag aan de regering bij het ontwerp wordt gesteld dat de tot 30 april 1999 algemeen geldende geluidsnormen, geconcretiseerd in bijlage 2.2.1 ‘Milieukwaliteitsnormen’⁷ voor geluid in open lucht’ bij VLAREM II, door de toevoeging bij besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 1999 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne’, van een paragraaf drie aan artikel 5.32.10.1 van titel II van het VLAREM, niet meer van toepassing waren op de inrichtingen

⁴ Zie GwH 21 september 2023, nr. 127/2023, B.5.3; GwH 21 september 2023, nr. 129/2023, B.12; Vergelijk GwH 21 januari 2021, nr. 6/2021, B.4.2: “Artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet bevat, met betrekking tot het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu, een *standstill*-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van toepassing zijnde wetgeving, in aanzienlijke mate vermindert zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang; GwH 25 februari 2021, nr. 30/2021, B.33.2, GwH 14 oktober 2021, nr. 142/2021, B.30.2 en GwH 21 oktober 2021, nr. 148/2021, B.25: “Artikel 23 van de Grondwet bevat een *standstill*-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van toepassing zijnde wetgeving, in aanzienlijke mate vermindert zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang”; GwH 20 oktober 2022, nr. 133/2022, B.14.1.

⁵ *Parl.St.* VI.Parl. 1994-95, nr. 718/1, 24; RvS 2 mei 2019, nr. 244.351, vzw Aktiegroep Leefmilieu Kempen, nr. 33; RvS 8 februari 2021, nr. 249.746, vzw Aktiegroep Leefmilieu Kempen, nr. 22; RvS 19 november 2021, nr. 252.163, *Monsieurs e.a.*, nr. 9.2.

⁶ GwH 21 september 2023, nr. 127/2023, B.5.3; GwH 21 september 2023, nr. 129/2023; adv.RvS 72.683/1 van 30 december 2022 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 25 mei 2023 ‘houdende wijzigingen aan het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 maart 1999 tot vaststelling van de ingedeelde inrichtingen van klasse IB, II, IC, ID en III met toepassing van artikel 4 van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen’, opmerking 6.1.

⁷ Artikel 2.2.1 van het DABM bepaalt dat de Vlaamse Regering ter bescherming van het milieu milieukwaliteitsnormen vaststelt die bepalen aan welke kwaliteitseisen de onderdelen van het milieu moeten voldoen binnen de termijnen die zij bepaalt. Artikel 2.2.4 van het DABM bepaalt dat die milieukwaliteitsnormen kunnen worden vastgesteld in de vorm van grenswaarden en richtwaarden. Luidens artikel 1.1.2 ‘Definities: algemeen’ van VLAREM II wordt “milieukwaliteitsnorm” als volgt omschreven: “alle eisen waaraan op een gegeven ogenblik in een bepaald milieucompartment of een bepaald gedeelte daarvan moet worden voldaan conform deel 2 van dit besluit”.

bedoeld in subrubriek 32.9 van de indelingslijst. En dat vanaf dan de ingevoerde richtwaarden⁸ voor het specifieke geluid⁹ in open lucht van als hinderlijk ingedeelde inrichtingen opgenomen in bijlage 4.5.4 bij VLAREM II, van toepassing zijn geworden op deze inrichtingen. Artikel 5.32.10.1., § 3 van VLAREM II, zoals toegevoegd bij het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 1999, bestaat na het voormelde arrest nr. 249.746 van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State nog steeds in de rechtsorde. Dat arrest heeft die laatste bepaling in dat concrete geval buitentoepassing verklaard. In het verslag van de Vlaamse regering bij het ontwerp wordt terecht aangevoerd dat “de motieven die ingeroepen werden” in dat arrest “kunnen worden aangehaald om vergunningsaanvragen te betwisten”. Het op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing laten van artikel 5.32.10.1, § 3, van VLAREM II impliceert blijkens het verslag aan de regering bij het ontwerp dat de algemeen geldende geluidsnormen, geconcretiseerd in bijlage 2.2.1 ‘Milieukwaliteitsnormen voor geluid in open lucht’ bij VLAREM II moeten worden toegepast.

4.4. Het ontwerp neemt geen specifieke sectorale milieuvoorwaarden¹⁰ op in titel II van het VLAREM voor de “[omlopen] voor wedstrijden, test- en oefenritten, of test- en oefenvaarten, met motorvoertuigen of motorvaartuigen, met verbrandingsmotor, met inbegrip van recreatief gebruik, alsook van waterskiën andere dan vermeld in rubriek 32.8.2, in andere zones dan zeebadzones, niet volledig gelegen op de openbare weg of op openbare waterwegen”, vermeld in subrubriek 32.9 van bijlage 1 bij titel II van het VLAREM. Luidens het verslag aan de Vlaamse regering biedt het ontwerp “de mogelijkheid (...) om middels de opmaak van een project-MER specifieke geluidsnormen vast te stellen voor individuele projecten voor nieuwe aanvragen.”

Door “de mogelijkheid te voorzien” van “voor ieder individueel project specifieke geluidso oplossingen” in plaats van specifieke sectorale milieuvoorwaarden op basis van een plan-MER voor dergelijke omlopen, laat het ontwerp niet toe om thans reeds met zekerheid vast te stellen of er al dan niet sprake is van een aanzienlijke achteruitgang van het beschermingsniveau, zodat nog niet kan worden uitgemaakt of het *standstill*-beginsel dat in artikel 1.2.1, § 2 van het DABM ligt besloten als uitwerking van artikel 23, 4°, van de Grondwet, geschonden is.

4.4.1. De uitzonderingsregel in artikel 5.32.10.1, § 3, van titel II van het VLAREM wordt door het ontwerp opgeheven. De “geluidsnormen, vermeld in hoofdstuk 4.5” van titel II van het VLAREM worden daardoor, luidens het ontworpen artikel 5.32.10.1, § 3, eerste lid, van titel II van het VLAREM, in principe van toepassing op de in subrubriek 32.9 van bijlage 1 bij titel II van het VLAREM vermelde inrichtingen.

⁸ Luidens artikel 2.2.4 van het DABM bepalen richtwaarden “het milieukwaliteitsniveau dat zoveel mogelijk moet worden bereikt of gehandhaafd”.

⁹ Luidens artikel 1.1.2 ‘Definities geluid (hoofdstukken 2.2, 4.5, 5.32 en 6.7)’ van VLAREM II is “specifiek geluid: de relevante waarde die eventueel aangepast wordt met een beoordelingsgetal; tot het specifieke geluid van een inrichting wordt eveneens geluid (lawaaï) gerekend, voortgebracht door transport, laad- en losverrichtingen, verkeer, het opwarmen en laten draaien van motoren op het terrein van de inrichting, evenals door het in- en uitgaande verkeer”.

¹⁰ Luidens artikel 5.4.5 van het DABM kunnen sectorale milieuvoorwaarden de algemene milieuvoorwaarden aanvullen of bijkomende eisen stellen, strenger zijn dan algemene milieuvoorwaarden, om technische redenen in minder strenge zin afwijken van de algemene milieuvoorwaarden in de gevallen die door de Vlaamse regering worden bepaald.

In het verslag aan de regering bij het ontwerp wordt echter gesteld dat met de opheffing van “de uitzonderingsregel in § 3 van artikel 5.32.10.1 van titel II van het VLAREM [...] de algemene geluidsnormen in principe van toepassing” worden. Indien hiermee eveneens de in het verslag aan de regering aangehaalde “algemeen geldende geluidsnormen, geconcretiseerd in bijlage 2.2.1 ‘Milieukwaliteitsnormen en richtwaarden voor geluid in open lucht’”, worden bedoeld, dan strookt dit niet met de tekst van het eerste lid van het ontworpen artikel 5.32.10.1, § 3, van titel II van het VLAREM. Omwille van de rechtszekerheid wordt aanbevolen om de bespreking in het verslag aan de regering af te stemmen op de tekst van het ontworpen artikel 5.32.10.1, § 3, eerste lid, van titel II van het VLAREM.

De verantwoording in het verslag aan de regering doet er op het eerste gezicht niet van blijken dat de ontworpen wijziging een aanzienlijke achteruitgang van het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu zou impliceren, doch de afdeling Wetgeving van de Raad van State beschikt in de voormelde omstandigheden over een onvoldoende inzicht in alle juridische en feitelijke gegevens om hierover uitsluitsel te geven.

4.4.2. De vooropgestelde wijziging van artikel 5.32.10.1, § 3, van titel II van het VLAREM voorziet echter dat desgevallend in het kader van de individuele beoordeling van een vergunningsaanvraag kan worden afgeweken van deze geluidsnormen (“Tenzij het anders vermeld is in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit”).

Het verslag aan de regering vermeldt in dit verband:

“Deze eventuele afwijking zal enkel kunnen plaatsvinden op grond van een beoordeling van de milieueffecten. Dit individueel onderzoek garandeert dat er geen (aanzienlijke) milieueffecten zullen optreden bij de (vergunde) uitbating van een omloop. Van enige schending van het standstill-beginsel is dus geen spraken, wel in tegendeel wordt met deze regeling geredieerd aan de opmerkingen dienaangaande in het aangehaalde arrest van de Raad van State.”

De verantwoording in het verslag aan de regering doet er op het eerste gezicht niet van blijken dat de ontworpen wijziging een aanzienlijke achteruitgang van het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu zou impliceren, doch de afdeling Wetgeving van de Raad van State beschikt in de voormelde omstandigheden over een onvoldoende inzicht in alle juridische en feitelijke gegevens om hierover uitsluitsel te geven.

4.4.3. De vooropgestelde wijziging van artikel 5.32.10.1, § 3, van titel II van het VLAREM voorziet ook dat in afwijking van het eerste lid van het ontworpen artikel 5.32.10.1, § 3, van titel II van het VLAREM, “de geluidsnormen, vermeld in hoofdstuk 4.5, niet van toepassing [zijn] op de inrichtingen bedoeld in punt 1° van subrubriek 32.9 van de indelingslijst”.¹¹

Het verslag aan de regering vermeldt in dit verband:

“Tijdelijke en niet vergunningsplichtige omlopen, zoals eerder aangehaald, blijven de indeling klasse 3 behouden in punt 1° van subrubriek 32.9 van de indelingslijst van bijlage 1 bij titel II van het VLAREM. Deze betreft de ééndagswedstrijden die jaarlijks

¹¹ Het gaat om a) omlopen waarop met maximaal één motorvoertuig of motorvaartuig wordt gereden respectievelijk gevaren, b) omlopen voor motorvaartuigen waarop per jaar hoogstens één wedstrijd plaatsvindt en, c) omlopen voor motovoertuigen waarop per jaar hoogstens één wedstrijd en aansluitende oefenritten plaatsvinden.

worden georganiseerd. Op dergelijke locaties zijn er op jaarbasis slechts een beperkt aantal activiteiten. Volgens rubriek 32.9.c) bij voorbeeld kan een wedstrijd maximaal gespreid zijn over 2 aaneensluitende kalenderdagen. Bijhorende oefenritten op andere dagen zijn gespreid over maximaal 3 dagen. In de meeste gevallen zijn er op een locatie slechts activiteiten op 2 dagen en maximaal op 5 dagen. Dergelijke activiteiten hebben dus in beginsel minimale impact en zijn beperkt in de tijd. Door de zeer beperkte duur van deze activiteiten kan er geen sprake zijn van een aanzienlijke achteruitgang van het beschermingsniveau.”

Door in het ontworpen artikel 5.32.10.1, § 3, derde lid, van titel II van het VLAREM te bepalen dat “de geluidsnormen, vermeld in hoofdstuk 4.5” van titel II van het VLAREM niet van toepassing zijn op de inrichtingen bedoeld in punt 1° van subrubriek 32.9 van de indelingslijst, rijst de vraag, gelet op wat voorafgaat (opmerking 3.3) of het de bedoeling is dat “de algemeen geldende geluidsnormen, geconcretiseerd in bijlage 2.2.1” ‘Milieukwaliteitsnormen voor geluid in open lucht’ in die gevallen van toepassing zijn.

De verantwoording in het verslag aan de regering doet er op het eerste gezicht niet van blijken dat de ontworpen wijziging een aanzienlijke achteruitgang van het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu zou impliceren, doch de afdeling Wetgeving van de Raad van State beschikt in de voormelde omstandigheden over een onvoldoende inzicht in alle juridische en feitelijke gegevens om hierover uitsluitsel te geven.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

5. In de rubriek “Rechtsgronden” van de aanhef dient de verwijzing naar artikel 5.4.3 van het DABM te worden weggelaten.

Artikelen 2 en 4

6. Bijlage 1 bij titel II van het VLAREM werd voor het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2023 ‘tot wijziging van besluiten van de Vlaamse Regering door de fusie van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en het intern verzelfstandigd agentschap Zorg en Gezondheid tot het Departement Zorg’. Bijgevolg dient in artikel 2 van het ontwerp de zinsnede “het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 2021” te worden vervangen door de zinsnede “het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2023”.

In dezelfde zin dient in artikel 4 van het ontwerp de zinsnede “het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015” te worden vervangen door de zinsnede “het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016”.¹²

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Pierre LEFRANC

¹² Dit betreft het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016 ‘tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu’.